

Publicació anarko-sindicalista de les companyes i companys de la Univ. de València. **EL PASQUIN** no té perquè estar d'acord amb totes les opinions i col·laboracions realitzades a les seues pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual i/o denoten un caràcter racista i/o sexista. Per favor, una vegada llegit aquest número no el tires o l'apiles, contribueix a la seua divulgació.

F
e
b
2005

NOVETAT:
PEL MATEIX PREU
GRAN POSTER
CENTRAL

EDITORIAL

ALGUNA COSA ES MOU

" Las revoluciones no se hacen por menudencias, pero nacen por menudencias."

Bertolt Brecht

Ultimament vivim dies convulsos en aquesta casa. L'entrada en vigor del classista i discriminatori control horari per al PAS, perpetrat per l'equip rectoral (últim responsable) amb la connivència de CCOO i UGT, ha provocat una sèrie de reaccions i actituds inusitades en el personal de la UVEG.

En aquest editorial no volem entrar a valorar el control. És l'assumpte de moda i ja n'ha fet córrer torrents de tinta, així que no tornarem a insistir en el tema, cadascú té la seua opinió i actua en conseqüència. On volem incidir és en la reacció que ha provocat en molts companys i companyes. Ha sigut com un electroshock que ha despertat a molta gent de la letargia històrica en què, lamentablement, es troba immersa la majoria del PAS d'aquesta casa.

Si bé és cert, que tant la CGT com el STEpv hem expressat de forma més o menys activa el rebuig a la GDH, ha sigut el personal de la UVEG el que de forma espontània ha pres el protagonisme en aquesta lluita. Primer, acudint massivament a recolzar a les companyes i companys de la facultat de Matemàtiques, (que s'han significat especialment en la resistència a participar en el control horari), en una reunió mantinguda amb el gerent (qui va quedar en evidència). Després participant activament en les assemblees convocades en Matemàtiques i Dret, fins al punt d'haver establert una comissió amb companys i companyes dels tres campus, sense cap

vinculació sindical, per a coordinar totes les actuacions encaminades a lluitar contra el control "medieval" (els senyors i la plebs) que ens imposen.

En aquesta secció sindical ens sentim realment feliços pel fet d'haver assistit i, en la mesura de les nostres possibilitats, haver encoratjat la insubmissió d'un grup important de treballadores i treballadors d'aquesta casa. Ens sentim feliços d'haver quedat en un segon pla per cedir tot el protagonisme a uns companys i companyes que, per fi, han despertat, que han vist amb tota claredat la injustícia d'aquest control i als culpables de la seua creació i que vençant la preocupació, mai la por, (no hem vist por en les seues mirades) que suposa desobeir unes directrius d'aquells i aquelles que manen, estan sent conseqüents amb ells mateixos i estan donant un bany de dignitat a un col·lectiu que semblava incapaç de reaccionar front a tots els abusos de què és objecte per part d'un equip rectoral que es recolza en els i les de sempre.

No sabem cap on haurà derivat el conflicte quan aquestes línies vegem la llum. No importa, el que de veritat compta és que la flama s'ha encès i us podem assegurar que nosaltres farem tot el possible perquè no s'extingisca i romanga viva per tal d'afrontar la infinitat de conflictes que continuen pendents en la UVEG i que tenen, com a mínim, la mateixa importància que la GDH.

AQUELLS QUE NO COMPLEIXEN I ELS QUE SÍ

En aquests moments en què tant es parla en l'edifici de Rectorat d'aquesta casa de "qualitat del servei", "responsabilitat davant de la societat" etc, etc...no hem pogut evitar la temptació de reproduir un article molt il·lustratiu publicat per "el País" de data 8 de desembre de 2004 i que diu el següent:

"NUEVA DESERCIÓN GENERALIZADA EN LAS UNIVERSIDADES VALENCIANAS DURANTE EL PUENTE DE LA CONSTITUCIÓN"

Dos meses después de que ocurriera durante el puente del Pilar, las universidades valencianas volvieron a quedarse ayer vacías en un día lectivo. Profesores y alumnos aprovecharon la proximidad entre las festividades de la Constitución (lunes) y de la Concepción, que se celebra hoy, para practicar un absentismo general. La excepción fue la Jaume I de Castellón cuyo calendario establece como no lectivo el día 7 de diciembre.

En los centros de la ciudad de Valencia, como en octubre, sólo se veía cierto movimiento en las cafeterías y en las garitas de los conserjes. Los de la facultad de Geografía e Historia informaban de que en toda la mañana se habían impartido dos clases. Una con cuatro alumnos y otra con seis. En Derecho, el documento que rellenan los profesores al retirar los microfonos revelaba que sólo ocho docentes se habían presentado. Siete de ellos habían renunciado poco después a la vista del panorama.

La facultad de Medicina, por su parte, permaneció cerrada con motivo del día de su patrón. Y el edificio del Rectorado de la Universitat de València funcionó con normalidad salvo por el hecho de que

ningún estudiante hizo cola ante las ventanillas de registro...."

I l'article continua comentant la incidència del pont de desembre en les altres universitats d'àmbit valencià.

Mira què curios!. Aquells als quals cal controlar, pels mitjans més sofisticats, la seua presència en el lloc de treball perquè sembla que no són de fiar, aquells als quals no se'ls pot concedir un pont perquè "la imatge de la UVEG quedaria danyada de cara a la societat" (l'equip rectoral, dixit), i perquè la societat fa un "ús massiu" dels serveis de la Universitat en aquests dies, aquells per als quals mai hi ha diners per atendre les seues reivindicacions, aquells que, en definitiva, no s'estimen la UVEG, són els únics i les úniques als quals se'ls veu el pèl en els dies de pont. Les facultats i els serveis estan buits però ells i elles sí estan allí.

Fotre, com n'és de dur ser la imatge de la UVEG de cara a la societat!. Amb històries com aquesta no pots evitar que t'entren ganes d'enviar-los a tots a.....

Dones de totes les ètnies, cultures, edats... i en tots els temps hem resistit, hem denunciat i ens hem rebel·lat contra les institucions i lleis que ens discriminen, contra els sistemes econòmics i socials que ens exploten i oprimeixen, contra les mentalitats i ideologies que utilitzen les diferències biològiques per a legitimar la nostra posició subalterna en la societat.

Gràcies a aquestes resistències i lluites col·lectives hem conquistat drets, espais i llibertats: dret al vot, a l'educació, a l'ocupació, a un salari igual, a la sindicació,

a la igualtat en els grups familiars, a la plena ciutadania. Gairebé hem aconseguit el dret a decidir sobre el nostre cos, sexualitat, maternitat. Ara bé, aquesta igualtat legal no ha suposat la igualtat real.

Per això, seguirem alerta, plantant cara i lluitant per la transformació d'aquest món patriarcal i capitalista, per altre món fet a la mesura de tots els éssers humans, dones i homes, enriquit amb els valors considerats femenins, amb els d'altres ètnies i cultures i que prioritze les necessitats de la vida sobre les dels mercaders de la mort.

**Fem de la utopia una realitat
A més de drets, fets!**

ESCOLETA DE CAGONS PER A TOT EL MÓN!!

Matilde, volem anar al cole!!

Fa ja molts anys que ho demanem però encara estem igual. Mira que ens han donat, d'excuses!!

L'equip directiu de la Universitat sempre diu que no hi ha diners per a oferir una educació infantil (de qualitat, avantguardista i lliure), o que no es tracta d'un servei que haja de ser ofert per la Universitat, ja sabem que no hi és per a universitaris; però ara que pense, no tenen els majors una "Nau Gran" amb classes, i professors? I els esportistes, els balladors de samba, els que fan ioga o taitxi, etc. no tenen en la nostra Universitat un espai actiu amb professionals (que també cobren) per poder desenvolupar les seues activitats? Si fins i tot tenim una tenda comercial virtual!

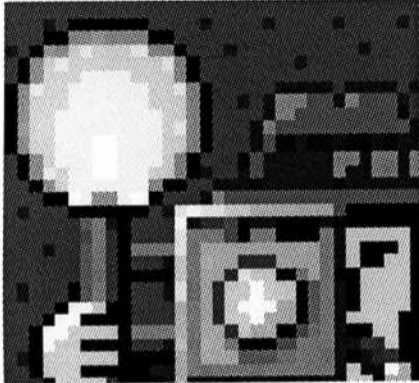
Però aleshores, com és que els més menudets i les més menudetes d'aquesta gran família no tenen cabuda dins aquest món ample, ple d'instal·lacions pròpies o llogades, amb bons professionals i amb espai de sobra per aprendre i, per què no, jugar? Sí poden fer-ho però només durant un meset a l'any, pel juliol, quan organitzen

una Nau de Xiquets (i "xiquetes"!!!) que és una meravella. Ay! Com m'agradaria que la Nau navegara tot el curs!

Sabíeu que a la Universitat Politècnica de València (U.P.V.) ja hi tenen alumnes que retornen a la seua escola, però ara de majors, com universitaris, però que començaren els seus primers passos d'aprenentatge de xicotets, a l'escoleta del Poli. Recorden quan anaven de menuts amb la mare, o el pare, qui els duia al lloc de treball seu i els deixaven a l'escoleta, i es veïen uns momentets al dia, i allò d'anar al cole no hi era traumàtic, i a més estaven els fills i filles d'altres companys dels pares. Quina passada! Però clar, ja se sap que el poli és un altre rotllo en tantes coses...

Bé, "L'escoleta" sols és un somni, un projecte de futur, una il·lusió dels membres de la família universitària (PDI, PAS, Alumnes i ex Alumnes) amb una visió social i moderna del món laboral. És un desig i n'estem segurs i segures que l'equip rectoral que ho duga a terme serà ben recordat, amb estima, per les futures generacions

Una escoleta de qualitat sí és cosa de la Universitat!

I TU, COM HO VEUS?

Continuamos preguntando a l@s compañer@s sobre su visión de los asuntos que nos afectan a tod@s dentro de la UVEG. Hoy hablamos con Consol Alandes. Consol es administrativa y trabaja en el departamento de Parasitología en la Facultad de Farmacia. Estas son sus opiniones.

P.- ¿ Cuáles piensas que son los principales problemas del PAS a nivel general ?

R.- Pienso que el mayor problema al que nos enfrentamos es la falta de transparencia en la gestión por parte de la UVEG. No hay una normativa clara a la hora, por ejemplo, de cubrir una plaza. La Universidad actúa de forma discrecional y eso crea un malestar general que redundará en una falta de unión en el PAS.

P.- ¿ Y a nivel de tu colectivo de administrativ@s ?

R.- Mi colectivo es un ejemplo claro de lo que te decía anteriormente. Otro problema que nos afecta es el hecho de que mucha gente está haciendo funciones que están por encima de su específico. Esta mala gestión propicia que tengas que afrontar situaciones que no te corresponden, con el consiguiente "mal rollo".

P.- ¿ Como ves las condiciones de trabajo del PAS ?

R.- Me parece que no son tan buenas como deberían. Dependiendo de la plaza que ocupes yo

creo que hay un déficit de medios y de seguridad.

En este sentido, en numerosas ocasiones no se cumple la normativa y no pasa nada. Por otro lado, en muchos departamentos hay una excesiva presión por parte del PDI hacia nosotr@s lo que provoca la aparición de cuadros de stress y esto se refleja en el trabajo diario.

P.- ¿Que piensas del nuevo control horario ?

R.- Para mí, es la gota que colma el vaso. Me parece totalmente discriminatorio con respecto al PDI, además, me parece poco transparente y poco igualitario porque según quien sea el gestor del sistema, éste funcionará de una manera o de otra y la exigencia será mayor o menor. En resumen, estoy totalmente en contra.

P.- Por último, ¿ Que te parece la labor de los sindicatos dentro de la UVEG ?

R.- Me parece que hay un exceso de afán de protagonismo por parte de todos los sindicatos. Hay demasiadas peleas entre ellos y eso se transmite a la gente. Hay much@s compañer@s que piensan mal de los sindicatos y no los respaldan porque no lo ven claro. Creo que su cometido es importante pero para mí, fallan. Por otra parte también reconozco que falta compromiso por parte de l@s trabajador@s y esto también dificulta su labor.

RECOMANATS

Wilt no se aclara, Tom Sharpe.

Última novel·la del genial Tom Sharpe on el pobre Wilt no s'entén ni amb la guerra del golf, ni amb els cursos de formació que es veu obligat a impartir perquè el seu centre siga competitiu. Una prova més del clàssic sentit de l'humor de Tom Sharpe amb la docència com a escenari.

The Unfinished Simpathy. "Rock for food".

A pesar de cantar en inglés, The unfinished simpathy són catalans. "Rock for food", el seu tercer treball, és un disc excel·lent. Pop-Rock amb guitarres potents i reminiscències a algunes bandes dels 80. Segons la crítica especialitzada, un dels millors discos nacionals de 2004.